

Росте черешня в мамі на городі,
Стара-стара, а кожен рік цвіте,
Щоліта дітям ягодами годить,
Хоча вони й не дякують за те.

Живе старенька мати у господі —
Невтомні руки, серце золоте.
Щодня і дітям, і онукам годить,
Хоч рідко хто з них дякує за те.

Ну що ж, про вдячність забувають люди,
Душа сліпа у щасті, а проте
Вони — прозріють, але пізно буде:
Черешня всохне, мати — одцвіте.
